ANTIFA BEAT

μια antifa έκδοση δρόμου / τεύχος 7 / Οκτώβρης 2017

ANTIFA BEAT SPEAKING

μια antifa έκδοση δρόμου / τεύχος 7 / Οκτώβριος 2017

Συχνά ανταλλάζουμε βλέμματα ή κουβέντες στις ίδιες γειτονιές... Κυψέλη, Πατήσια και πέριξ. Στα παγκάκια, στους δρόμους, στους συρμούς και τα λεωφορεία. Στους τοίχους! Μεγαλωμένοι ή περαστικοί από εδώ, με τις σχέσεις μας και τις μοναξιές μας εδώ, τους φίλους μας και τους εχθρούς μας. Αυτό που μας αναγκάζει να φέρνουμε τις φάτσες μας πρωί-πρωί έξω από τα σχολικά κλουβιά και μοιράζουμε αυτό το έντυπο είναι ότι μας έκατσε μια εποχή με περισσότερα ζόρια από κάθε προηγούμενη. Μια εποχή ανασύνταξης του ντόπιου φασισμού, του οποίου η παρονυχίδα μόνο είναι οι κοινοβουλευτικοί νεοναζί. Και ξέρουμε καλά πως οι φασίστες κάθε είδους δεν αντιμετωπίζονται με το πληκτρολόγιο.

Το υποκείμενο που σας μοιράζει αυτό το έντυπο, γυναίκες και άντρες, στρέιτ και ανώμαλοι, μετανάστ(ρι)ες και μη – περήφανοι και περήφανες για όλα τα παραπάνω και με αντιφασιστική συνείδηση! – έχει επιλέξει να πάρει συλλογική θέση απέναντι στον ντόπιο φασισμό. Γνωρίζουμε τόσο το φόβο και τη μοναξιά των ατομικών λύσεων όσο και τη σιγουριά και τη δύναμη των συλλογικά οργανωμένων απαντήσεων ενάντια στον ντόπιο βούρκο. Θα βρείτε εδώ μέσα διάφορα που ελπίζουμε να κάνουν κάθε ρατσιστή, ομοφοβικό και σεξιστή να νιώθει άβολα και κάθε αντιφασίστα, κάθε μετανάστρια, κάθε έναν και κάθε μία που νιώθει ‘ξένη’ μέσα σε ασφυκτικά περιβάλλοντα να αναθαρρεί. Θα βρείτε εδώ μέσα διάφορα, τα οποία συζητάμε σε μικρές συνελεύσεις, τα χρηματοδοτούμε από την τσέπη μας και τα μοιραζόμαστε με άλλους. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι ούτε έχουμε ούτε θέλουμε να έχουμε σχέση με οποιοδήποτε κόμμα, ΜΚΟ, ΜΜΕ ή άλλου είδους κρατικές καβάτζες. Και ότι δεν ελπίζουμε παρά στις δυνάμεις τις δικές μας, των φίλων μας και των συντρόφων μας. Αυτά για αρχή.

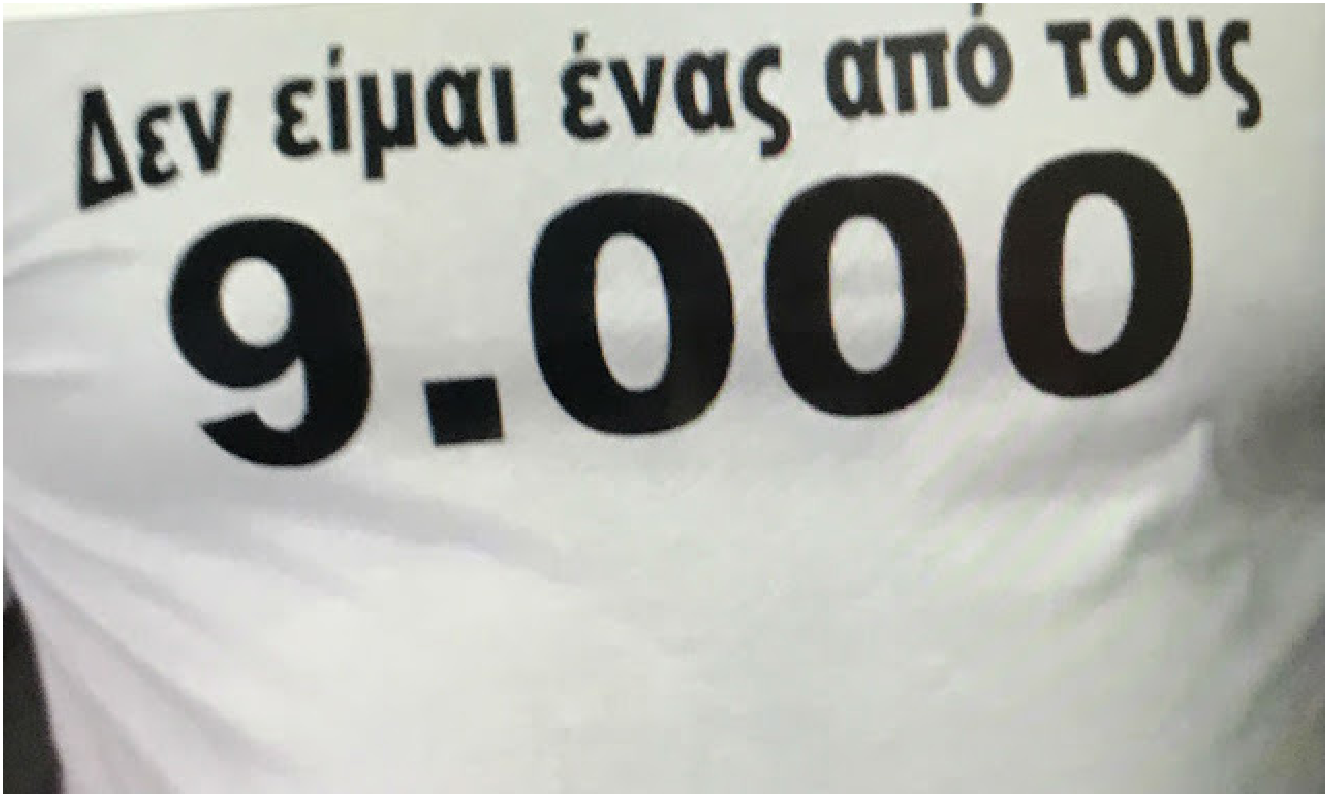
για επικοινωνία, στείλτε μας στο **antifabeat26@riseup.net**

Στο παιδοκαρδιοχειρουργικό τμήμα του "Ωνασείου", για να παρεμείνουν ήρεμα τα παιδιά μέχρι την εξέταση, τους παρέχουν πολλά παιχνίδια, τα οποία χωρίζονται σε δυο κατηγορίες: "αγορίστικα και κοριτσίστικα". Δεν υπάρχει κάποια ρητή οδηγία που να απευθύνεται στα παιδιά ώστε να επιλέξουν κάποιο παιχνίδι βάση του φύλου τους. Έτσι, ο μικρός Άλεξ, αγνοώντας τους έμφυλους διαχωρισμούς των αντικειμένων, διάλεξε ένα ροζ αρκουδάκι κατευθυνόμενος από την δική του επιθυμία. Κοντά του όμως βρισκόταν ο γιατρός ώστε να του υποδείξει το "λάθος" του. Τον συνέτισε αμέσως και του υπέδειξε ταυτόχρονα από που να διαλέξει παιχνίδι: από το καλάθι με τα μπλε παιχνίδια. Μάλιστα! Το βιολογικό φύλο είναι αυτό που καθορίζει την συμπεριφορά και διαμορφώνει τις επιθυμίες ενός παιδιού. Επιστρατεύεται δηλαδή ο λόγος του μεγαλύτερου ανθρώπου ως κατευθυντήριος αγωγός μέσω του οποίου το παιδί θα φτάσει στην αυτογνωσία. Σε αυτά τα πλαίσια το παιδί δεν έχει δική του βούληση, αυτή θα διαμορφωθεί στο σχολείο με τον "σωστό" τρόπο: το αγόρι οφείλει να γίνει θύτης, ηγεμονικός, να παίρνει διαρκώς χώρο. Τα σχολεία είναι εξίσου τόποι όπου τα παιδιά αντιμετωπίζονται ως μη πρόσωπα, χωρίς ιδιαιτερότητες και ξεχωριστή υπόσταση, ανίκανα δηλαδή να έχουν ολοδικές τους συνειδητές επιθυμίες, και ακόμα και όταν αυτές εκδηλώνονται, γίνονται πεδίο στρατηγικών διαχείρισης σωματικής εξουσίας.

Το σκηνικό αυτό επαναλαμβάνεται αρκετά συχνά στην καθημερινότητα του Άλεξ, με μικρές παραλλαγές, στο σχολείο, στα παιχνίδια του σουπερμάρκετ, στα σπίτια των συγγενών. Άπειρα παραδείγματα τα οποία μας κάνουν να βγάλουμε το συμπέρασμα πως η "προστασία" και η ασφυχτική επιτήρηση των ανηλίκων φαίνεται να είναι μια πάγια πρακτική και ένα απ' τα πιο στέρεα και διαχρονικά

συστατικά διαιώνισης του έθνους. Διότι μπορεί ο μικρός Άλεξ, μέσα σε μια αμιγώς πατριαρχική κοινωνία να κατοχύρωσε κάποια προνόμια βάση των δυο οριζόμενων βιολογικών φύλων, δεν πρέπει όμως να ξεχνά ότι φέρει μια ευθύνη και οφείλει να τιμήσει το "αξίωμα που του δίνεται" από γεννησιμιού του, επιπρόσθετα, αν υπολογίσουμε ότι προέρχεται και από γονείς έλληνες με pedigree, τότε έχουμε την βάση για την πρόσβαση στην ιδιότητα του πολίτη. Άλλωστε τι άλλο είναι το εθνικό κράτος πέρα από πολλές ετεροφυλόφιλες οικογένειες;

η ΓΑΔΑ αγχώνεται

Μέχρι στιγμής τα δεδομένα έχουν ως εξής, σε ό,τι αφορά την αξιότιμη ελ.ας και τη σχέση της με τον ομοερωτισμό. Οι μπάτσοι έχουν ένα μεγάλο και μακρύ ιστορικό –σε βάθος δεκαετιών- ξυλοδαρμών και κακοποιήσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους που έβρισκαν στον δρόμο. Οι μπάτσοι, ως κομμάτι του ακροδεξιού εσμού της χώρας, έχουν φυσικά καλλιεργήσει εντός του αστυνομικού σώματος ένα τελείως τοξικό περιβάλλον μέσα τους για κάθε γκέι, λεσβία, τρανς στη χώρα. Δυστυχώς για αυτούς, τώρα τελευταία, η ελληνική αστυνομία είναι αναγκασμένη -λόγω ανθρωπίνων δικαιωμάτων και λοιπόν δυτικόφερτων συμβάσεων- να ανέχεται τον Μ. Λώλη, αξιωματικό της αστυνομίας, ο οποίος εδώ και κάποιο διάστημα παλεύει για την ορατότητα των ΛΟΑΤ εντός του αστυνομικού σώματος. Ο εν λόγω λοιπόν είπε λοιπόν πως πρέπει να υπάρχουν 9.000 ομοφυλόφιλα ή αμφισεξουαλικά άτομα στο αστυνομικό ντουλάπι από τους συνολικά 60.000 μπάτσους της χώρας.

Η Φάση με τα μπλουζάκια. Εθίγη πλήθος συναδέλφων και υπέβαλλαν στους ανωτέρους ερωτήματα. Κατέθεσαν διαμαρτυρίες. "Από που προκύπτει αυτός ο αριθμός;". Ο αντιστράτηγος της ελληνικής αστυνομίας θορυβήθηκε: από που και ως που "να πληροφορούν δήθεν τον κόσμο για τις σεξουαλικές ιδιαιτερότητες των Αστυνομικών και του δηθεν μίσους που τρέφουν οι συναδελφοί του εναντίον των ΛΟΑΤ;" Τυπώθηκαν και μπλουζάκια με επιγραφή "δεν είμαι από τους 9.000" και τα φορέσανε οι ...φίλοι μας, οι μη-ένστολοι της ΓΑΔΑ.

Εμείς παρακολουθούμε ελαφρώς σαστισμένα. Δεν έχουμε καμία ψευδαίσθηση. Ακόμη και η ελ.ας να είχε χώρο για ΛΟΑΤ άτομα στην αγκαλιά της, η στάση της απέναντι σε ΛΟΑΤ νεολαίες και μετανάστες θα εξακολουθούσε να είναι κατασταλτική, εφόσον ο σκοπός της είναι ουσιαστικά ένας εθνικός σκοπός. Ο αστυνομικός που δεν είναι "ένας από τους 9000", δηλαδή η πλειοψηφία της ελ.ας απαρτίζεται από άτομα που δε τα ενδιαφέρει μόνο η δημόσια τάξη, αλλα γενικότερα η τάξη. Και ένας βασικός πυλώνας της τάξης αυτής της χώρας και του έθνους της είναι η πυρηνική οικογένεια και η ετεροκανονικότητα. Ο ΛΟΑΤ προσανατολισμός εύλογα προκαλεί άγχος στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας και αυτό μας δίνει μια μικρή απόλαυση.

αν θέλετε τα αυτοκόλλητα της Άρσης Προνομίων που βρίσκονται σε αυτό το τεύχος του antifa beat, στείλτε ένα μέιλ εδώ arshpronomiwn@espiv.net

Τι ψάχνουν οι μπάτσοι στα σχολεία; Έλα μου ντε.

Διαβάσαμε πρόσφατα πως το Υπουργείο Προ. Πο. και η ελληνική αστυνομία σκοπεύουν να ενεργοποιήσουν, ενόψει της έναρξης και για όλη τη διάρκεια της νέας σχολικής χρονιάς (2017 – 2018), έναν ειδικό σχεδιασμό που αποσκοπεί στην εξασφάλιση συνθηκών.. ασφάλειας για τα σχολεία της χώρας και τους μαθητές τους. Μιας και όμως ξέραμε και ξέρουμε ακόμα πολύ καλά πως μπάτσοι και ασφάλεια είναι δυο έννοιες αντίθετες κάτσαμε και ψάξαμε το σχέδιο αυτό λίγο καλύτερα για να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα.

Το μάτι μας, μετά τα κλασσικά ευχολόγια που περιλαμβάνουν τα σχέδια αυτά, όπως υγειονομικοί έλεγχοι σε κυλικεία, έλεγχοι στα σχολικά λεωφορεία σε συνεργασία με τη τροχαία κτλ, πήγε και έκατσε στα εξής: "Για την πληρέστερη υλοποίηση του σχεδιασμού θα ενεργοποιηθούν και οι «Αστυνομικοί της Γειτονιάς», στις περιοχές όπου εφαρμόζεται ο θεσμός" και επιπλέον "θα διενεργείται έλεγχος ύποπτων ατόμων και οχημάτων, στην ευρύτερη περιοχή των σχολικών συγκροτημάτων".

Για να μη γελιόμαστε εδώ, πως τάχα η αστυνομία θέλει το καλό μας, τα παραπάνω μπορούν να διαβαστούν μονάχα σαν μια ακόμα προσπάθεια ελέγχου του δημόσιου χώρου από το ελληνικό κράτος, και αυτή τη φορά πιο συγκεκριμένα του ευρύτερου χώρου μέσα και έξω από τα σχολεία. Φαίνεται ότι το κράτος ονειρεύεται να απλώσει τα ξερά του στις καταλήψεις, την όποια πολιτική ριζοσπαστικοποίηση των μαθητών, τα μεικτά παρεάκια μαθητών και εξωσχολικών που από πάντα αράζουν με την ησυχία τους, στην περιοχή γύρω από το σχολείο. Για τα κριτήρια βέβαια που καθορίζουν το ποιος είναι ύποπτος και θα ελέγχεται ή όχι ούτε λόγος.. Εξάλλου τα γνωρίζουμε ήδη: η μπλε ταυτότητα, η φάτσα σου κοκ. Είναι και κάτι άλλο που θέλουν να κάνουν βέβαια οι μπάτσοι στα σχολεία. Να επεκτείνουν το δίκτυο των ρουφιάνων τους σε κάθε γειτονιά, σε κάθε σχολικό περιβάλλον. Τους ευχόμαστε βέβαια στα σχέδια τους, όπως πάντα, καλή αποτυχία!

DO THE MATH

Πριν λίγες μέρες, βρεθήκαμε στα χανιά για μια εκδήλωση κι έτυχε να συζητήσουμε με κάποια άτομα για την ιστορία της κρήτης, την ένωση με την ελλάδα και τις γιορτές που γίνονται κάθε χρόνο στο νησί γι'αυτό το λόγο. Σημαντικό ζήτημα για τους κρητικούς, σημαντικό και για το ελληνικό κράτος, μιας και του χουν αφιερώσει ολόκληρο κεφάλαιο στο βιβλίο ιστορίας της Γ' Λυκείου.

Για όσους/ες έχουν μεγαλώσει με μια εικόνα για το "κρητικό ζήτημα" βάσει της επίσημης, ελληνικής ιστορίας, το όλο στόρι περιγράφεται με τρεις άξονες: αγώνες πατριωτών, κρητικολεβεντων για ένωση, ίντριγκες μεγάλων δυνάμεων και τις περίφημες "τουρκικές βαρβαρότητες".

Όπως γνωρίζουμε εμείς την ιστορία, βέβαια, περισσότερο για ελληνικές βαρβαρότητες μπορούμε να μιλάμε. Ειδικά αν σκεφτεί καμία/κανείς ότι το 1881 οι μουσουλμάνοι στην Κρήτη (οι λεγόμενοι τουρκο-κρήτες) πλησίαζαν τους 100.000 ανθρώπους, ενώ μετά από δύο δεκαετίες καταγράφηκαν επίσημα σαράντα χιλιάδες λιγότεροι. Και με την αυτονόμηση του νησιού και την αφίξη του πρίγκιπα Γεωργίου στο νησί, έφυγαν τουλάχιστον άλλοι 40.000. Από τότε και μέχρι την δεκαετία του 1920, υπολογίζεται ότι αποχώρησαν και οι τελευταίοι 20.000...

Τουρκοκρήτες

Οι εθνικές επέτε
μας φέρνουν α

Αφού, λοιπόν, ήταν τόσο "βάρβαροι" οι μουσουλμάνοι, πως κατάφεραν οι -πάντα αμυνόμενοι- έλληνες του νησιού να εκδιώξουν τόσους πολλούς; Ε, μάλλον θα ευθύνεται η... κρητική λεβεντιά. Μ' αυτήν τη λεβεντιά κατάφεραν να τους αναγκάσουν, ουσιαστικά, να ξεπουλήσουν τις ακίνητες περιουσίες τους (αφού πρώτα είχαν καταστρέψει πολλές απ'αυτές). Μ' αυτήν σίγουρα κατάφεραν να διαπράξουν μαζικές εκκαθαρίσεις πληθυσμών (όπως αυτές στους οικισμούς της Σελίνας και της Σητείας, οι οποίοι "άδειασαν" κυριολεκτικά από μουσουλμάνους). Οι εκκαθαρίσεις συμπεριλάμβαναν ομηρίες, πολιορκίες, μεταφορές μουσουλμανικών πληθυσμών κατά τις οποίες άρπαζαν τις γυναικές, διέπρατταν το περίφημο "ξεμόυρωμα" (εξευτελιστική αφαίρεση φερετζέ από τα προσωπα των μουσουλμάνων γυναικών), πλιάτσικο στις περιουσίες τους κ.α. Σήμερα φυσικά που έχει εκλείψει τελείως η μειονότητα, οι έλληνες μπορούν να πλουτίζουν από τις τουριστικές ατραξιόν των Χανίων που περιλαμβάνουν παλιά τζαμιά, μιναρέδες, χαμάμ και άλλα απομεινάρια της κάποτε πλούσιας μουσουλμανικής κοινότητας...

Παρόμοιες ιστορίες μπορούν να βρεθούν σχεδόν σε όλα τα μέρη της ελλάδας, από τα αρβανιτοχώρια της Αττικής μέχρι τη Μακεδονία. Είναι ενδεικτικό ότι όλες οι δυνατές πληθυσμιακά μειονότητες της ελλάδας μέχρι το 1940, οι εβραίοι, οι σλαβομακεδόνες και οι μουσουλμάνοι τσάμηδες της Ηπείρου -πάνω από μισό εκατομμύριο άνθρωποι- εξαφανίστηκαν κατά τα περιβόντα χρόνια της Κατοχής όχι μόνο με τη βοήθεια των γερμανών αλλά με δράσεις του ελληνικού κράτους της εποχής. Αυτό ας το 'χουμε υπόψη και για την περιβόντη 28η Οκτωβρίου που πλησιάζει...

...ιοι
...ndία!

Btw το ξέρατε ότι το ελληνικό κράτος είναι το μόνο κράτος στον κόσμο που γιορτάζει την είσοδοό του στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (28η Οκτώβρη) και όχι το τέλος του πολέμου;

Kill your local rapist

"Έγκλημα δι'ασήμαντον απειλήν", "*φόνος για το...πείραγμα!*", "*ούτε ένα καμάκι δεν θα μπορούμε να κάνουμε πια!*". Αυτές είναι μερικές χαρακτηριστικές φράσεις που είδαμε κι ακούσαμε ένα χρόνο πριν στα ελληνικά μμε και μέσα κοινωνικής δικτύωσης όταν έγινε γνωστό ότι στην κόρινθο,μία τύπα, η 22χρονη Π., βρισκόμενη σε άμυνα απέναντι σε 46χρονο έλληνα που επιτέθηκε στην ίδια και στην 17χρονη φίλη της, τον μαχαίρωσε στον θώρακα με αποτέλεσμα να τον σκοτώσει. Ο 46χρονος είχε απευθύνει πιο πριν σεξιστικά σχόλια στις 2 γυναίκες και στη συνέχεια άρχισε να αγγίζει παραβιαστικά την 17χρονη. Παρ' όλες τις προσπάθειές τους να ξεφύγουν, ο τύπος συνέχισε την επίθεσή του, ενώ τελικά η Π., φοβούμενη πως θα έβγαζε μαχαίρι απ'την τσέπη του, έβγαλε εκείνη πρώτα απ' την τσάντα της και τον χτύπησε. Μετά από λίγο συνελήφθησαν και τους απαγγέλθηκαν κατηγορίες με την Π. να διώκεται σήμερα για ανθρωποκτονία από πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση.

Ποιο ήταν το έγκλημα της Π; Ότι αμύνθηκε, προστατεύοντας έτσι τη σωματική ακεραιότητα της ίδιας, αλλά και της φίλης της. Και μ' αυτήν την κατηγορία βρέθηκε πριν λίγες μέρες στο δικαστήριο, για να καταδικαστεί σε 15 χρόνια και 4 μήνες. Η έδρα μάλιστα, όχι μόνο δεν θεώρησε αρκετή την... "δικαιολογία" της αυτοάμυνας, αλλά αρνήθηκε ακόμα κι ότι συνέβη απόπειρα βιασμού(!). Μάλιστα, η Π. κατηγορήθηκε από την εισαγγελέα ότι... "*επειδή μεγάλωσε σε περιβάλλον φτώχειας, δεν μπορεί να αντιληφθεί την αξία της ανθρώπινης ζωής όπως όσοι είναι ανώτερου μορφωτικού επιπέδου*".

Τι μάθαμε λοιπόν απ' αυτήν τη δίκη; Ότι η αυτοάμυνα, το μόνο μέσο που έχουμε για να προστατέψουμε τις εαυτές μας απέναντι στη διάχυτη σεξιστική βία που δεχόμαστε καθημερινά, τιμωρείται, τόσο από το ελληνικό κράτος και τη δικαιοσύνη του, όσο κι από τον ντόπιο αντρικό όχλο που απ' την αρχή πήρε θέση για να καταδικάσει κοινωνικά την Π.

Για όλες εμάς όμως που έχουμε βρεθεί -ή κινδυνεύουμε συνεχώς να βρεθούμε- στην κατάσταση που βρέθηκαν οι δύο τύπες, η πράξη της Π. ήταν λυτρωτική, χτίζοντας ένα προηγούμενο απαντήσεων στην πατριαρχική καθημερινότητα που βιώνουμε.

Για να το πούμε και πιο =απλά: ένας βιαστής λιγότερος.

Καμιά να μη μείνει μόνη!

ούτε ματσίλα,
ούτε ηρωισμός
αυτόνομη οργάνωση
και αντιφασισμός!
SMASH ISLAMOPHOBIA
make racists afraid again!
ελλάδα σκάσε!
immigrants welcome!
all colours are beautiful
για την άρση των προνομίων
arshpronomiwn.espivblogs.net

Ἑλλὰς πατρίς μου, δὲν σ᾽ ἀγαπῶ,
γιὰ σὲ δὲν καίω κι᾽ ἐγὼ λιβάνι,
πάντα γιὰ σένα κακὰ θὰ πῶ,
κι᾽ οὔτε σοῦ πλέκω ποτὲ στεφάνι·

Ὅμως συγχώρει τὸν μισητὸν
πατρὶς γλυκειὰ καὶ τροφοδότις,
κι᾽ εἰς τόσο πλῆθος πατριωτῶν
ἂς εἶναι κι᾽ ἕνας μὴ πατριώτης.

(Εις την πατρίδα, Γεώργιος Σουρής)

